

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจแล้วปรากฏว่ามีผู้ทำการค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดและ
ดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน พอสรุปได้ดังนี้

ปี พ.ศ. 2502 อองุ่น เย็นฤดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาในโรงเรียน
มัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลกรุงเทพ" โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต
ประชากรคือครูพลศึกษา และนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานพลศึกษายังไม่ได้
ผลดีเท่าที่ควร เพราะขาดวิธีการบริหารที่ดี การดำเนินงานเป็นไปโดยไม่มีระเบียบแบบแผน
ขาดสถานที่ อุปกรณ์ และครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ¹

ปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญชูเศรษฐ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความ
คิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครธนบุรีที่มีต่อการ
เรียนวิชาพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนจำนวน 675 คน ผลการวิจัยพบว่า
นักเรียนส่วนมาก มีความเข้าใจในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี โดยที่นักเรียนได้แสดงความคิด
เห็นออกมาว่า พลศึกษาช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางกาย กิจกรรมพลศึกษาให้คุ้มค่ากว่าโทษ
ช่วยเพาะนิสัยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ช่วยให้นักเรียนรู้จักประมาณตน
เอง ช่วยให้เกิดความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ช่วยสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนให้ดีขึ้น ช่วย
ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามวิถีทางประชาธิปไตย และปลูกฝังคุณธรรมอันจำเป็นในการเป็น
พลเมืองดี เป็นต้น²

---

¹ อองุ่น เย็นฤดี, "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนคร
กรุงเทพ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502), หน้า 62.

² กัลยา บุญชูเศรษฐ์, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ของโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนครธนบุรีที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508), หน้า 41.

ปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัฐุ ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 1 จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน กิจกรรมที่จัดมาก คือ กายบริหาร การบริการด้านสุขภาพอนามัยยังไม่ดี จำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หน้าที่ของครูพลศึกษามากเกินไป ขาดสถานที่และอุปกรณ์พลศึกษา¹

กรมพลศึกษา ได้เสนอแนะเกี่ยวกับ "การพลศึกษาในโรงเรียน" ว่าการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาที่สมบูรณ์นั้น ประกอบไปด้วยปัจจัย 6 อย่าง คือ

1. มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพียงพอกับบทเรียน เช่น สนาม โรงฝึกพลศึกษา
2. มีอุปกรณ์พลศึกษาและกีฬา เพียงพอกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน
3. มีครูพลศึกษาได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน
4. มีงบประมาณเพียงพอในการดำเนินการพอสมควร ซึ่งอาจจะอาศัยจากโรงเรียน หรือจัดหาพิเศษ
5. บทเรียนพลศึกษาต้องวางแผนไว้ชัดเจน และมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรของชั้นเรียนโดยทำเป็นโครงการตลอดปี ภาค สัปดาห์ และรายวัน
6. ให้เวลาเรียนสำหรับบทเรียนพลศึกษาอย่าง เพียงพอตามกำหนดไว้²

---

¹อนันต์ อัฐุ, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511), หน้า 130.

²กรมพลศึกษา, "การพลศึกษาในโรงเรียน," วารสารพลศึกษา 1(เมษายน 2512) : 1-2.

๗ ปี พ.ศ. 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยส่งแบบสอบถาม ไปยังครูผลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 13 โรงเรียน จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูผลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์ มีปัญหาในการสอนนักเรียนหญิงชายรวมกัน โดยครูจะสอนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ครูผลศึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป นักเรียนมีความสนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการมาก โรงเรียนจัดให้มีการตรวจร่างกายมีละ 1 ครั้ง¹

๘ ในปีเดียวกันนี้ มีชัย คุณาวุฒิ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษา จำนวน 76 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูผลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ปัญหาที่พบคือ สนามแคบ สนามอยู่ใกล้กับห้องเรียนทำให้เกิดเสียงดังรบกวน ฤดูฝนน้ำท่วมสนาม ขาดอุปกรณ์ นักเรียนไม่ช่วยกันรักษาอุปกรณ์ ครูผลศึกษาต้องการให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาผลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น²

ปี พ.ศ. 2514 เปล่งศรี เทพคุณุชร ได้รวบรวมข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการสอนวิชาผลศึกษา จากการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนผลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครธนบุรี พ.ศ.2512" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูผลศึกษา จำนวน 150 คน จาก 85 โรงเรียน ซึ่งผู้ตอบได้เขียนข้อเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาที่ได้ดำเนินการไปดังนี้

---

¹ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 88.

²มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาผลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513), หน้า 121.

1. การแก้ไขปัญหาสนามและสถานที่เล่นไม้เพียงพอ
  - 1.1 ใช้สนามหญ้าหรือที่ว่าง
  - 1.2 ใช้เนื้อที่ถนนในโรงเรียน
  - 1.3 แบ่งเด็กเป็นกลุ่มย่อย ๆ แยกกันเล่นตามบริเวณที่ว่าง
  - 1.4 ใช้ห้องเรียนที่ว่างอยู่
2. การแก้ไขปัญหาอุปกรณ์ที่ใช้สอนไม้เพียงพอ
  - 2.1 จัดเก็บผลัดกันเรียน โดยแยกกลุ่ม
  - 2.2 ซ่อมแซมอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้และปลอดภัย
  - 2.3 ขอความร่วมมือจากนักเรียนที่มีอุปกรณ์ส่วนตัวให้นำมาใช้
  - 2.4 พยายามจัดทำขึ้นหรือใช้อุปกรณ์อื่นที่ใช้แทนกันได้
  - 2.5 ขอยืมจากโรงเรียนอื่นหรือศูนย์เยาวชนที่มีอุปกรณ์อยู่แล้ว
3. การแก้ปัญหาคู่ฝึกหัด
  - 3.1 มอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรับผิดชอบอุปกรณ์
  - 3.2 ให้เด็กเซ็นชื่อยืมจากครูหรือเจ้าหน้าที่
  - 3.3 ครูต้องตรวจอุปกรณ์ให้ครบก่อนปล่อยเด็ก
4. การแก้ปัญหาคู่ฝึกหัดชำรุด
  - 4.1 ซ่อมแซมอยู่เสมอ
  - 4.2 ตรวจอุปกรณ์ที่จะนำออกใช้เสมอ
  - 4.3 เมื่อใช้แล้วต้องตรวจและเก็บเข้าที่
  - 4.4 มีเจ้าหน้าที่ดูแลและเก็บรักษาอุปกรณ์โดยเฉพาะ
5. การแก้ปัญหาวงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์มีน้อย
  - 5.1 จัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อหารายได้
  - 5.2 พยายามนำอุปกรณ์ที่มีอยู่มากัดค้แปลงใช้ในการสอน
  - 5.3 ให้เด็กช่วยกันจัดทำอุปกรณ์บางประเภท
  - 5.4 ขอบริจาคจากองค์กรหรือสมาคมต่าง ๆ

5.5 ของบประมาณจากผู้บริหารการศึกษา¹

ปี พ.ศ. 2516 จินตนา กสิกร ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความต้องการการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาล" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ และอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนราษฎร์ กับ โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนรัฐบาลมีความต้องการครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ในการสอนมากกว่าโรงเรียนราษฎร์
2. โรงเรียนรัฐบาลมี อุปกรณ์ และวัสดุสำรองมากกว่าโรงเรียนราษฎร์
3. โรงเรียนรัฐบาลมีครูพลศึกษาที่มีวุฒิศึกษามากกว่าโรงเรียนราษฎร์²

ปี พ.ศ. 2517 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ได้จัดโปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน ร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 82 โปรแกรมสันตนาการ ร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ร้อยละ 10 วัตถุประสงค์ของการจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนนำกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในเวลารว่าง ฝึกความมีน้ำใจนักกีฬา และสร้างความสามัคคี กิจกรรมพลศึกษาที่จัดสอนและแข่งขัน

¹เปลื้องศรี เทพกาญจนา, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2512" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514), หน้า 86-90.

²จินตนา กสิกร, "การเปรียบเทียบความต้องการการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 48.

มากคือ ฟุ่ตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และบิรมินาสติก การดำเนินการผ่านโปรแกรมพลศึกษา ได้จัดให้สนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน รวมทั้ง เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เรียนพลศึกษาและแข่งขันกีฬาตามความสามารถของแต่ละบุคคล ปัญหาที่พบคือ ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน¹

ปี พ.ศ. 2522 สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า สถาบันอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม แต่โปรแกรมการจัดกิจกรรมบรรดิกการทางพลศึกษามีจัดน้อยมาก วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสอน คือ เพื่อให้ เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม กิจกรรมที่จัดสอนคือ ตะกร้อ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะ ส่วนปัญหาที่พบได้แก่ ขาดสถานที่ อุปกรณ์ และไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร²

ปี พ.ศ. 2523 ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียน จำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม วัตถุประสงค์ของการสอนพลศึกษาในโรงเรียน คือ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่ดี

¹ คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า ง.

² สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในสถาบันอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 104.

เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และเสริมสร้างคุณธรรม กิจกรรมที่จัดสอนคือ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล บาสเกตบอล และแบดมินตัน ปัญหาที่พบคือ ชาติสถานที่งบประมาณไม่เพียงพอ ชาติคำรา เอกสาร คู่มือครู และอุปกรณ์ ครูพลศึกษาไม่ได้มีส่วนกับจำนวนนักเรียน ชาติการนิเทศเกี่ยวกับการสอน และชาติความร่วมมือจากครูอื่น ๆ¹

1 ในปีเดียวกันนี้ วุฒิพงษ์ คันทนาภรณ์กุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญระดับที่ห้า ในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด สำหรับ ครูพลศึกษา และนักศึกษาผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ ชาติสถานที่และอุปกรณ์การสอน งบประมาณมีไม่เพียงพอ หลักสูตรไม่มีความต่อเนื่องและชาติความยืดหยุ่น²

เอกสารและการวิจัยของต่างประเทศ

แมรีเฮเลน และเฟท (Maryhelen and Fait) กล่าวว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะได้ผลดี ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ครูได้รับการฝึกหัดมาอย่างดีเยี่ยม
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน
3. มีอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกและสนามเพียงพอ³

¹ ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 108.

² วุฒิพงษ์ คันทนาภรณ์กุล, "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่อายุสามัญระดับที่ห้า ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 106.

³ Vannier Maryhelen and Hollis F. Fait, Teaching Physical Education in Secondary School (Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1957), p.49.

ในปี ค.ศ. 1965 เวอร์คแมน (Workman) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการสอนทักษะทางกลไกระหว่างครูพลศึกษากับครูประจำชั้น" โดยการเลือกนักเรียนจากโรงเรียน 18 แห่ง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 200 คน มาทำการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนกับครูพลศึกษามีความสามารถดีกว่ากลุ่มที่เรียนกับครูประจำชั้น ผู้วิจัยได้สรุปว่า ครูที่มีวุฒิทางพลศึกษาสามารถสอนทักษะทางกลไกให้แก่เด็กได้ดีกว่าครูประจำชั้น¹

ในปีเดียวกันนี้ ไวเรล และเว็บ (Wyrle and Webb) ทำการวิจัยเรื่อง "ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ตามนักเรียนจำนวน 500 คน จากโรงเรียนที่มีสถานที่ และอุปกรณ์พลศึกษาอย่างสมบูรณ์ กับทั้งมีครูพลศึกษาประจำอยู่อย่างน้อย 2-3 ปี มาแล้ว พบว่า ความสนใจที่จะเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแผนการสอนของครู และความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ผู้วิจัยเสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรจะมีการวางแผนการสอน และจัดกิจกรรมพลศึกษาให้อยู่ในความสนใจของนักเรียน²

ในปี ค.ศ. 1971 เบคเคอร์ (Becker) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษา สำหรับชายในวิทยาลัยชุมชนโอริกอน" โดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานของ นีลสัน-โคเมอร์ ออลเสน (Neilson-Comer Allsen) ส่งไปยังวิทยาลัยชุมชน 12 แห่ง ในรัฐโอริกอน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีความสนใจในวิชาชีพของตนเป็นอย่างดี

¹ Donna Jo Workman, "A Comparison in Selected Skills of Children Taught by the Physical Education Specialist and those Taught by Classroom Teacher," Dissertation Abstracts International 20(December 1965): 2581-A.

² James J. Wyrle and Ida M. Webb, "Why Girls 'Sit Out' During Physical Education Lesson : An Investigation," Physical Education 57(November 1965): 1581-A.

การเตรียมตัวในการสอนวิชาพลศึกษาของครูมีการเตรียมตัวอย่างดี อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษามีอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย การจัดทำแผนการ โปรแกรมพลศึกษา และกิจกรรมพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรมีการประเมินผลโปรแกรมทุก ๆ 5 ปี¹

ในปี ค.ศ. 1971 โรบินสัน (Robinson) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอลาบามา โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน มีประมาณ 84 % ที่มีนักเรียนห้องละ 50 คน ประมาณ 62 % ของโรงเรียนทั้งหมดได้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ และ 61 % ที่ได้จัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นอกจากนี้เครื่องอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ทางพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ผู้บริหารยังให้การสนับสนุนน้อย²

ในปีเดียวกันนี้ คอริ (Korri) ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า" โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 208 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการและความถนัด

---

¹Charles Jacobs Becker, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Oregon Community Colleges," Dissertation Abstracts International 31(April 1971): 5172-A.

²Mabel Grenshaw Robinson, "A Survey of the Girl's Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama," Dissertation Abstracts International 31(April 1971): 5185-A.

ของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน¹

ในปี ค.ศ. 1972 เฮิน (Hein) ได้สำรวจ "การจัดโปรแกรมหมวดวิชาพลานามัยในชั้นมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย" โดยส่งแบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง รวม 65 โรงเรียน พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี ขาดครูที่มีวุฒิศึกษาทำให้การจัดโปรแกรมหมวดวิชาพลานามัยไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี²

ในปี ค.ศ. 1974 ปอร์เตลา-ซัวเรซ (Portela-Suarez) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมชุมชน เปอร์โตริโก" ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโดยรัฐมาใช้เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และสถานะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมพลศึกษาทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะจัดการพลศึกษาให้แก่นักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณค่ามากที่สุด³

¹ Lea Jean Korri, "Instruction Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International 33(April 1971): 5181-A.

² Wilma Speck Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawii," Dissertation Abstracts International 33(November 1972): 2149-A.

³ Jose M. Portela-Suarez, "An Evaluation of Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation Abstracts International 35(March 1975): 5908-A.